

Мендан олдин бирор пайғамбар келган бўлса

09:48 / 21.01.2019 2290

أَمْ هُنَّ عُلَّالٌ لَا يَضُرُّهُنَّ نَبِيٌّ وَلَا دُبَّعٌ نَعَّوْ
هِيَ لَعْنَةُ هَلَلٍ لَا يَلْصُقُهَا إِلَّا لُؤْسٌ رَغَمَ أَنْكَ: لَأَق
أَنْ مَفَّ، الزَّنَمُ أَنْ لَزَنَفٍ، رَفَسٌ فِي مَلَسَو
أَنْ مَوْ، لَضَتُّنِي نَمُ أَنْ مَوْ، هَاءُ بَخٍ حُلُصِي نَم
لُؤْسٌ رِيْدَانُ مِ يَدَانُ ذِي، هِرَشَجٌ فِي وَهُ نَم
هُ الْعَالِصُ لَا: مَلَسَو هِيَ لَعْنَةُ هَلَلٍ لَا يَلْصُقُهَا
يَلْصُقُهَا إِلَّا لُؤْسٌ رِيْدَانُ مِ يَدَانُ ذِي، هَاءُ بَخٍ حُلُصِي نَم
نُكَيْ مَلُّهُ نَا: لَأَقَفَ مَلَسَو هِيَ لَعْنَةُ هَلَلٍ
نَأْ هِيَ لَعْنَةُ أَقْحَ نَا كَالِ يَلْبَقُ يَبَن
مُهَلُّهُ مَلْعِي أَمْ رِيْخٌ يَلْعُهُ هَتَّمُ أَلْدِي

س ن إ و ؛ م ه ل ه م ل ع ي ا م ر ش م ه ر ذ ن ي و
، ا ه ل و ا ي ف ا ه ت ي ف ا ع ل ع ج و ذ ه م ك ت م ا
ر و م ا و ء ا ل ب ا ه ر خ ا ب ي ص ي س و
ق ق ر ي ة ن ت ف ء ي ج ت و ، ا ه ن و ر ك ن ت
ة ن ت ف ل ا ء ي ج ت و ، ا ض ع ب ا ه ض ع ب
م ث ، ي ت ك ل ه م و ذ ه ؛ ن م و م ل ا ل و ق ي ف
ل و ق ي ف ة ن ت ف ل ا ء ي ج ت و ، ف ش ك ن ت
ح ز ح ز ي ن ا ب ح ا ن م ف ، و ذ ه و ذ ه ؛ ن م و م ل ا
و ت ا ت ل ف ، ء ن ج ل ا ل خ د ي و ، ر ا ن ل ا ن ع
م و ي ل ا و ه ل ل ا ب ن م و ي و ه و ه ت ي ن م
ب ح ي ي ذ ل ا س ا ن ل ا ي ل ا ت ا ي ل و ، ر خ ا ل ا
ا م ا م ا ع ي ا ب ن م و ، ه ي ل ا ي ت و ي ن ا

هَبْلَقَ رَمَثَ وَ، وَدَيَ قَفَصُ هَاطِعَ أَف
رَخَ آءَاجُ نِإْفِ، عَاطَتُ سِإِنِإُ هُطَيْلَفِ
هُأَوْرُ. «رَخَ آءِإِ قُنُعِ أُوْبِرْضَافِ، هُءُءَزَانِي
مِلْسُمُ

يُمَّرِلَابُ قُبَاسِي: يَأُ «لَضَتْنِي»: هَلْوَاقُ
حَتْفَبُ «رَشَجَلَاو». بَأَشْنَلَاو لُبَّنَلَابِ
يَهُو: عَارَلَابُ وَ مَجْعَمَلَا نِي شَلَاو مِي جَلَا
أَهَنَالِكُمُ تِي بَتَو يَغَرَتِ يَتَلَابُ أُوْدَلَا
رِّي صِي: يَأُ «أَضَعَبُ أُهُضْعَبُ قُقْرِي»: هَلْوَاقُ
مَطْعَلِ أَفِي فَاخ: يَأُ، أَقِي قِرْأَضَعَبُ أَهُضْعَبُ
بَلِي قَو. لَّوَأَلِ قُقْرِي يِنَاثَلَا فِ، هُدْعَبَامُ

ضَعَبٌ يَلِي أَهْضَعَبٌ قَوَّشِيٌّ؛ هَانِعَمٌ
هَبْشِيٌّ؛ لِي قَوَّاهِلِي وَسُتَوَاهِنِي سَحْتَبٌ
أَضَعَبٌ أَهْضَعَبٌ.

668/6. Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

Биз Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга сафарда эдик, бас, бир манзилга тушдик. У ерда кимдир чодирини тузатаётган эди. Ва кимдир ўқ отиш мусобақаси ила машғул эди. Ва яна биздан кимдир ҳайвонларини ўтлатаётган эди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам жарчиларидан бири жар солиб, жамоат намозига чақирди. Биз Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳузурларига жамландик. У зот: **«Мендан олдин бирор пайғамбар келган бўлса, билган яхшиликка ўз умматини ҳам йўллаб, билган ёмонликдан ўз умматини огоҳлантириш унинг зиммасида бўлган. Албатта, бу умматнинг аввалги авлодига офият насиб қилингандир. Умматнинг охириги авлодига эса балолар ва инкор қилинадиган ишлар содир бўлади. Шунақа фитналар бўладикки, баъзиси (катта бўлганидан) баъзисини текислаб кетади. Ва яна бир фитна пайдо бўладикки, мўмин киши уни кўрганда мана шу мени ҳалок қилади, дейди. Кейин ундан бу фитна кетади. Ва яна фитна бўлади. Мўмин киши: «Бу мени ҳалок қилади. Бу, мана бу мени ҳалок қилади», дейди. Ким дўзахдан узоқлашиб, жаннатга киришни истаса, Аллоҳга ва охират кунига иймон келтириб ўлсин. Ва ўзига қандай муомала қилинишини яхши кўрса, одамларга ҳам шундай муомала қилсин. Кимки бир имомга қўлини бериб, чин қалбдан байъат қилган бўлса, қодир бўлгунича итоат этсин. Агар иккинчи имом чиқиб, ўша байъат қилган биринчи имоми билан низо қилса, ўша иккинчисининг гарданига уринглар»,** деб айтдилар.

Имом Муслим ривоятлари.